

Elecció família – escola

Aquest text es per parlar una mica sobre la necessitat per part dels mestres de crear ponts entre l'escola i la família. Per què?

Per què com pot aprendre o estar un nen a l'escola si els que l'acompanyen a l'escola creuen que el que fan els pares esta mal fet? El nen no podrà estar atent a res, perquè constantment s'anirà preguntant si ha de fer cas el que diuen els pares o les mestres.

Imaginem per un moment com s'ha de sentir el nen. Ell s'estima els seus pares i es lleial al seus sistema perquè gracies a ells esta viu. Així doncs qualsevol persona que posi en tela de judici faci diferent als de casa li crearà un neguit.

Moltes vegades els nens i nenes es senten dividits entre l'escola i la família. I com a mestres podem triar ajudar al nen a viureu des de la diversitat i algú compatible o des de una decisió moral on hi ha un bé i un malament. A mi m'ha passat que algunes vegades els nens m'han dit que a casa seva ells no ho feien així, o que la seva mare els hi donava el menjar a la boca.

Jo com deia abans hagués pogut jutjar l'acció del pare o mare i crear en el nen una sensació de dualitat. No us a passat mai que algun mestre/a ha dit a un nen doncs la teva mare ho fa malament perquè tu ja ets gran i hauries de menjar sol. Des de la mirada sistèmica he pogut veure que això no ajuda per res al nen, ja que li estan dient que la seva mare fa les coses mal fetes i ell per amor a la mare no ho podrà escoltar tranquil.

Per aquest motiu, amb el grup de Mestres que treballàvem vam buscar unes paraules que poguessin relaxar el nen i acceptar seva família i la seva forma de fer sense saltar-nos els nostres límits. I vam començar a explicar als nens que NOSALTRES A L'ESCOLA HO FEM AIXÍ. Aquesta frase tan senzilla relaxava l'ambient.

Des de que vam començar a utilitzar la frase els nens i nenes es sentien més còmodes. Fins i tot alquens vegades havíem arribat a compartir cadascú com ho feia a casa seva i per tots era molt enriquidor. Tots i totes sabíem com ho fèiem a l'escola, i també tots i totes sabíem com ho havien de fer a les nostres cases.

Aquesta frase tant senzilla, va arribar a nivell molt profunds perquè els pares i mares s'apropaven més a escoltar com ho fèiem a l'escola, ja que ja no era la millor opció sinó que era la que l'escola havia escollit.